

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

11. Dies Februarii. Comes morienti aut vita erit, aut pœna. Augustinus de
Epic. & Stoic.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Deum injurias, tot inter Dei munera, & sua in Deum crimina; tot inter Dei impensos favores, & conscientiae accusantis dolores, quam se in partem vertet? ubi latebit? Quomodo apparebit? Latere non poterit, apparere non audebit; aliud impossibile, hoc intolerabile. Hæc si cogitas, cur non formidas? Hæc si prævides, cur tibi non prævides? Si horum præfagus adhuc in salutis negotio tam es ignavus, ubi fides? ubi ratio? ubi iudicium? ubi prudentia? Beatam planè illorum prudentiam, imitare, qui tanti pudoris metus, horroris prævios cruciatus, sancta hujus temporis usura antevertunt, nec quidquam jam agunt, vel omittunt, quod tunc minùs actum vel omissum velint. Audi Vatem:

Judicis est in lite brevis vox, ite, venite.

II. DIES FEBRUARII.

Còmes morienti aut vita erit, aut pœna.

Augustinus de Epic. & Stoic.

Mortis I,
comes
pœna vel
gloria.

ECce hîc duos comites Mortis, Pœna vel Gloria; prout ultimo momento effuderis ultimum spiritum, eris vel fœlix, vel infœlix per totum æternitatis spatium. Hinc sequitur, ultimum sivè summum vitæ momentum, inter omnia esse summi momenti. Omomentum ancipitis statæ, in qua libratur hinc mors, indè vita, hinc æternitas pœnæ, indè æternitas Gloriæ, hinc summum & omne Bonum, indè summum & omne malum. Post extremum halitum sequitur unum perpetuum

semper,

semper, & Nunquam: vel enim semper tibi erit bene, nunquam malè, vel semper malè, nunquam bene. O momentum, post quod in momento, in ictu oculi, tuus Judex est venturus, cuncta strictè discussurus. O momentum, post quod si vel momento superesses, quid non faceres, quid non optares fecisse? Ecce momentum hoc, quod Patrem Cœlestem, Patrem Misericordiarum jam indè ab æterno quasi sollicitum habuit, ut tibi fœlix, faustum, fortunatumque esset. Ecce momentum hoc, cui Filii Dei prolixa usque ad prodigalitatem propè benignitas, omnisque sudor, lachrymæ, sanguis, vita, mors, ex integro desudavit. Ecce momentum hoc ad cujus securitatem universus amor Spiritus sancti, & ejusdem cum innumerabilibus favoribus, gemitus innarrabiles suspirarunt.

II. Denique hoc est momentum, quo Angelorum omnis cura, Divorum preces, cœli labor: Momentum quo parentum sudor, Amicorum benevolentia, Magistrorum industria: Momentum quo Concionatorum zelus, Confessariorum patientia, Superiorum vigilantia, proximorum charitas: Momentum quo tandem universæ fortunæ, naturæ, corporis, animi tui bonæ; quo virtutum tuarum qualiscumque exercitationes; quo jejunia, lachrymæ, suspiria, quo tot annorum evolutum curriculum, totiusque Naturæ, & rerum creaturarum studium, & sollicitudo continuata spectarunt. Quis hæc trutinans suis momentis non æstimet præ omnibus æstimabilibus hoc momentum? O si ex tot millibus horis, quas nos stultè conterimus, haberent unam, imò illius horæ momentum unicum, reprobi flammæ

H

omnes

omnes suis lachrymis extinguere, & felicitatem brevi illo compendio mercarentur. Attendamus ergo in minima jactura temporis, æternitatis damnatum: quæstuosissimas nundinas perpetuæ gloriæ, in usu cujuscvis momenti, & cum celeritate temporis, celeritate utendi certemus.

III. Quid nunc ages, ut hoc extremum momentum Animo tuo sit fortunatum? Unum age, quod unum à te Deus exigit; ut quod velis, nolis, necessariò tibi est subeundum, tu id velis libenter, tu necessitati consentias, tu id volens, ac libens agas, quod nolens, & invitus agas necesse est. Cogita rei in quo constitutus es statum. Actum est, morieris; non est deliberandi locus, non est emergendi via, velis, nolis, moriendum est. Jam non sunt in arbitrio tua vita, & mors. Jacta fors est, excedendum. Quod tamen tibi de tua restat libertate, hoc est quod dixi, ut id liberè facias, quod est necessarium. Acquiesce Divinæ voluntati, sine te ab illa volentem duci & non invitum trahi. Quid frustra eluctaris, non evinces, non mortem effugies. Neque est malum istud, quod timere & fugere debes; nam non est malum mori, sed malè mori. Hoc est autem quod potes fugere, volendo mori. Mortem accepta, plus agis, quam si mortem tolleres, nam malis tollis mortem, tollis tamen mendum judicium, tollis æternum supplicium. Si autem tem nolens, & invitus moreris, tollis omnes virtutes ad bonam mortem necessarias. Quam ille exercebit, Fidem, vel Spem, qui apertum sibi cælum videns, libenter velit mori, malit sibi cælum claudi, quam ille velle? Quam ille charitatem in Deum moriens exercebit, qui Divinæ voluntati, quantum potest resistit.

Februar.

Tessera.

115

stir, nolendo mori? Quænam potest illius esse Prudentia, qui uno voluntatis actu, cum possit summum malum convertere in summum bonum, malit illum actum voluntatis recusare, quàm vel tale malum effugere, vel tale bonum acquirere? Cane moriens cygneâ voce cum Poëta.

Non mihi sit durum quod novi me moriturum.

Nec mortem flebo, nam tecum Christe manebo.

12. DIES JANVARI.

Infernus est locus ubi nulla spes boni, nulla desperatio mali. *Hugo à Sancto Victore. libr. 4. de Anim. cap. 13.*

Infero-
rum locus
& Socie-
tas.

SI morienti comes fuerit pœna, erit æterna; quàm priusquam expendamus, locum pœnæ perlutremus. Infernus est regio Mor-

tis, Regia dæmonis, cujus porta est desperatio, aula carcer, tapetes tenebræ, mensæ vincula, cibus fames, potus sitis, horologium ululatus, lecti ignes, ordo chaos confusionis. Est tenebricosum ergastulum æternis undique seris, claustris, repagulis, catenisque obseratum; cui supernæ iræ Dei imminet sigillum. Ad hoc subterraneum spelæum cogitando descenderat D. Bernardus, qui ubi ea, quæ geruntur, spectavit, quæ dicuntur, audivit, in hæc verba exclamavit; (a) *O Regio dura & gravis, regio extimescenda, regio fugienda, terra oblivionis, terra afflictionis, terra miseriarum, in qua nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat! locus letifer, in quo ignis ardens, ubi frigus*

H 2

vigens,

(a) *L. 4. de Ani. c. 13.*